

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till ny legostadga för husbönder och tjenstehjon.

Om remiss till utskott anhålles.

Stockholm den 24 januari 1898.

A. v. Möller.

N:o 8.

Af herr **Johan Boström**, om meddelande af lagbestämmelse angående skyldighet för staten att i visst fall erlägga kommunalutskylder för utarrenderad kronojord.

Då flerfaldiga kommuner i vårt land, så för jernvägs-, kyrko-, skolhusbyggnader etc., med Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd upptagit, på längre eller kortare tid, amorteringslån, gör detta, att kommunalutgifterna nu äro vida större, än då endast vanliga utgifter till fattiga och skola med mera dylikt erfordrades. Uti åtskilliga kommuner äro statens domänhemman de största, och, så vidt mig är bekant, saknas föreskrift, huru förfaras skall, då arrendator och dess borgesmän icke ega tillgång att för hemmanet eller lägenheten betala de för samma påförda kommunalutskylder. Väl finnes stadgadt, huru af enskild mans egande fastighet skall tillgå, der de utgå näst in-teckning. Då nu statens fastigheter genom förbättrade kommunikationer m. m. draga samma fördel som enskilda, synes mig stora skäl tala för att statens domänhemman efter i laga ordning påförd

fyrk sin beskattningsskyldighet fullgöra. Som nu redan inträffat och antagligen vidare kan komma att fortfara, att arrendator och dess borgesmän sakna tillgång till gäldande af påförda kommunalutskylder, och icke rättvist kan vara, att de öfriga hemmanen, som kanske icke hafva så högt taxeringsvärde som statens, för samma skola betala, då, som känt är, för kommunallån socknen är solidariskt ansvarig, synes mig staten här böra trädla emellan.

På grund af hvad nu i korthet är antydt, yrkas lagbestämmelse att, då arrendator af kronojord och hans borgesmän sakna tillgång till gäldande af i laga ordning påförda kommunalskatter, staten skall vara skyldig att för hemmanet eller lägenheten betala.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 21 januari 1898.

N. J. Boström.